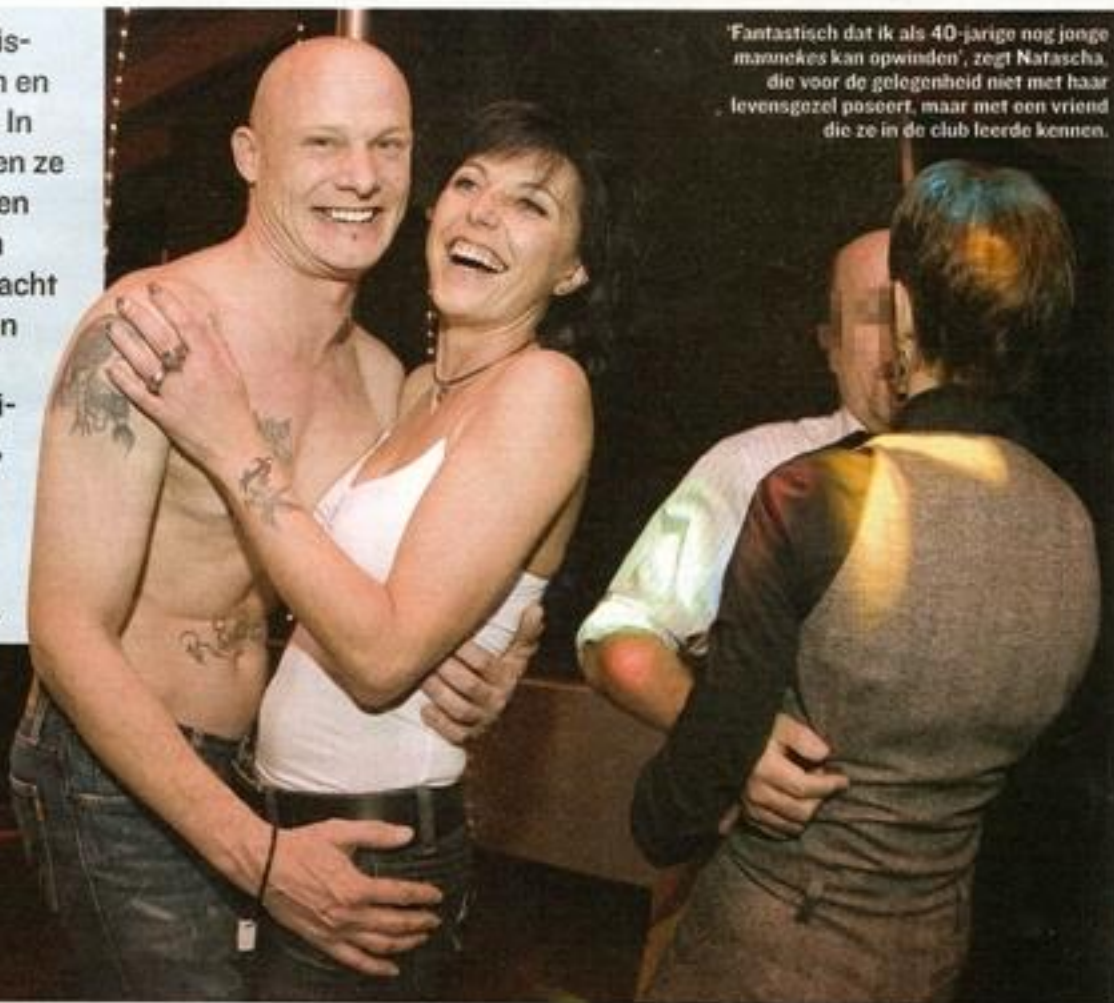

'IK HOOP DAT MIJN DOCHTER WAT IK IN DE WEEKENDS

Bankdirecteurs, huisvrouwen, studenten en fabrieksarbeiders... In de parenclub trekken ze niet alleen hun kleren uit, maar dansen en vrijen ze een hele nacht met elkaar. 'Iedereen wil weten wat hier gebeurt, maar weinigen wagen de stap', zeggen de clubbezoekers. Een nacht in Vlaanderens grootste parenclub.

'Fantastisch dat ik als 40-jarige nog jonge mannekes kan opwinden', zegt Natascha, die voor de gelegenheid niet met haar levensgezel poseert, maar met een vriend die ze in de club leerde kennen.

'Hier is meer te beleven dan het aanschouwen van een grote hoop vrijende, dampende lijven', zegt Luc Janssen (56), de zaakvoerder van parenclub Acanthus in Hulste. 'Zie het als een andere, meer opwindende vorm van uitgaan. En parenclubs zijn ook niet meer zo marginaal als vroeger: we krijgen hier mensen van elke rang en stand over de vloer. Anders zou Tanja Dexters hier toch nooit acte de présence geven? En bekende deejays als Yves Deruyter, Ghost, Isis en Regi Penxten hebben hier al achter de draaitafels gestaan. In Acanthus kan je lekker eten, dan-

sen in onze twee discotheken en relaxen in de jacuzzi. En het is helemaal niet duur: koppels betalen hooguit negentig euro, heren zonder vrouwelijke partner tachtig euro. Een peulenschil, want voor dat bedrag drink je de hele avond wat je wilt.'

PIKANT

Zaterdagavond 19u30. Het duurt nog zeker een halfuur voor de deuren opengaan, maar langs de Brugsesteenweg staat er al een dertigtal wagens met ongeduldige feestgangers te wachten. Volkswagen Lupo's en Ferrari's ritsen hoffelijk wanneer de grote poort openit. 'Onze klanten zijn het gewoon een één

en ander vlotjes in en uit elkaar te ritsen', zegt Janssen met een vette knipoog.

De eerste koppels melden zich, gepakt en gezakt, aan de receptie. Om geen argwaan te wekken bij de babysit, burens of kinderen hebben ze nette kledij aangetrokken, maar in de kleedkamers worden de pikante tenues koortsachtig uit de zakken gehaald. Krappe verpleegsteruniformpjes, jarretelles, naaldhakken... kortom: alles wat je in een sekscatalogus vindt. Maar ook: mannen in witte sokken met grote, hoog opgetrokken onderbroeken en bierbuikjes. Het Leven Zoals Het Is: Parenclubs. Een enkele dame gaat al met de borsten bloot, het

gros van de vierhonderd bezoekers houdt het netjes. Voorlopig.

NYMFOMAAN

De bezoekers schuifelen richting keuken, sommige onwennig. Maar geen probleem: in een parenclub hoef je niets tegen je zin te doen. De kok van dienst vraagt hoe de steak moet worden gebakken, daarna gaat het richting eetruimte. Daar worden de eerste contacten gelegd tussen de koppels die, als het meezit, later op de avond samen naar de bovenverdieping trekken. Valérie (50, boekhoudster) en Stephane (35, communicatiemanager) uit het Franse Valenciennes schuiven aan en beginnen meteen

► In die vier jaar dat wij hier komen, hebben we nooit seks gehad met andere koppels, we doen het alleen met elkaar.'

Waarom gaan jullie dan naar een parenclub?

MIRANDA: Hier zijn geen taboes en er heerst een onbeschrijflijk gevoel van vrijheid. Wij vinden het opwindend dat we tijdens het vrijen bekeken worden door anderen.

Maken deze ervaringen jullie relatie beter?

DIEDERIK: Nee, maar ze wordt er ook niet slechter van. Je moet sowieso een sterke relatie hebben om naar een parenclub te gaan, anders red je het niet.

Valt hier soms ook te lachen?

MIRANDA: Zeker. Op een avond liepen we hier onze burens tegen het lijf. Tja, dat was wel even schrikken, maar uiteindelijk zaten zij in hetzelfde schuitje als wij.

DIEDERIK: Soms komen we met een bevriend koppel naar hier en dat meisje stond plots oog in oog met haar moeder. Ze hebben er geen woorden aan vuil gemaakt, een blik van verstandhouding volstond. (lacht)

ONBEHAGEN

In de grote discotheek zit de sfeer er ondertussen goed in. Van deftige kledij is er geen spoor meer: de mannen dansen zich in het zweet in hun ontbloot bovenlijf, de dames hebben hun topje uitgetrokken of dingen naar de titel van Pikantste Outfit Van De Avond. Sommigen slagen daarin, anderen dan weer niet. Een stripteaseact op de muziek van Donna Summers 'Hot Stuff' moet nog wat olie op het

Antwan en Cindy: 'In deze club komen elke zaterdagavond zo'n tweehonderd koppels, dus hebben we lekker veel keuze.'

vuur gooien. Cecille uit Duinkerke, met wie we eerder op de avond al een gesprek hadden, probeert zich in de gunst van de stripper te werken. Jammer, maar hij heeft een andere prooi in het vizier: de mooiste vrouw van de avond, zo'n twintig jaar oud en gekleed in een kostschooluniform. De stripper gaat zichzelf te lijf met een slagroomsputbus, de jongedame laat het haar smaken. Enthousiast, schaamteloos en vol overgave.

Maar er is ook een keerzijde. Lang niet iedereen voelt zich op zijn gemak in Acanthus. Voor elk koppel dat zich te pletter amuseert, is er een stel dat niet weet waar te krui-
pen van onbehagen. En laat dat nu net de paren zijn bij wie overduidelijk is dat een relatietherapie geen overbodige luxe zou zijn. Paren die aan de dinertafel drie kwartier lang geen woord met elkaar wisselen, met uitgebluste blikken vol stress voor wat vanavond wel of vooral niet komen zal. Dirk (36) en Hilde (36), bijvoorbeeld. 'Wij hebben veel gehoord over parenclubs', zegt Hilde, angstig kijkend naar de stuur-

se Dirk, een stevige West-Vlaming van weinig woorden die meer oog heeft voor de steak met frieten op zijn bord. 'Dus wilden wij het ook eens proberen. Dit is onze eerste keer.'

En, hoe bevalt het jullie?

HILDE: We hadden het ons toch an-

MIRANDA

'Op een avond liepen we hier onze burens tegen het lijf, dat was wel even schrikken'

ders voorgesteld. Het is nog moeilijk om contact te leggen. Tja, we zullen wel zien, hé. Niets forceren. **Is het de bedoeling dat het vanavond al meteen tot seks met een ander koppel zal komen?**

DIRK: Bwa ja.

HILDE: (sussend) We laten alles aan het toeval over en willen niets overhaasten. We gaan geen dingen

doen waarmee we niet allebei akkoord gaan.

GRENZEN

Natascha (40, bediende) en Hugo (50, tandtechnicus) hebben meer ervaring wat parenclubs betreft. Al vijf jaar lang gaan ze soms tot twee keer per week naar Acanthus en ze zien de club als hun tweede thuis. Ze hebben het dan ook zeer druk met het begroeten van alle bevriende koppels. In de discotheek stijgt de temperatuur langzaam maar zeker. Enkel gekleed in een jeans slaat gezapige Hugo de tafelen gade. Niet uitbundig, maar stil genietend, zonder evenwel diep onder de indruk te zijn. 'Die blote borsten zeggen me na al die jaren niets meer', zegt hij. Natascha komt vuriger uit de hoek: dansend, met een cocktail in de ene hand en een sigaret in de andere brengt ze de hoofden van zowel mannen als vrouwen op hol. 'Fantastisch dat ik als veertigjarige vrouw nog mannekes van vijftientwintig kan opwinden', zegt ze. 'Welke vrouw zou dat niet willen?'

Gebourt het vaak dat je met zo'n jongen naar boven gaat?

NATASCHA: Ja, maar niet zonder Hugo. En ja, soms is er sprake van jaloezie, maar daar kan altijd over worden gepraat. Ach, mensen denken vaak dat het er in parenclubs per definitie ik-weet-niet-hoe-heftig toegaat, maar dat hoeft niet perse waar te zijn. Je bepaalt hier zelf je grenzen, je gaat maar zo ver als je zelf wilt gaan. Da's daar geen varkenshoop, hé.

Zie je hier vaak dames die daar minder moeite mee hebben? ►

Het 'kijkatenkamertje'.

In het 'cinema-zaaltje' worden de hele nacht erotische films getoond.

De meterslange love tunnel, in de nok van het dak, met plaats voor een tiental vrijende koppels.

► **NATASCHA:** Ja, vooral op de vrijdagen: madammen die het het liefst met zoveel mogelijk mannen doen. Vijf, zes, zeven... Da's voor hen en hun mannen geen probleem.

HUGO: Kijk, uiteindelijk heeft men hier meer respect voor elkaar dan in een gewone discotheek. Ook daar dragen de vrouwen de mantel uit, maar durf geen vrouw aan te raken of je hebt ruzie. Hier kan dat wel, maar de vrouw is wel de baas. Als zij nee zegt, dan is het nee.

Moet jij vaak nee zeggen,

Natascha?

NATASCHA: Op vrijdag, als mannen zonder partner worden toegelaten, moet ik er wel eens één wegduwen, ja. Maar ik sta op mijn strepen en dat weten ze ondertussen wel. Anders kan ik evengoed postvuten in de rosse buurt en dan zou ik er nog wat aan verdienen ook.

MEER, MEER, MEER

Cindy (35) en Antwan (35), goede vrienden van Natascha en Hugo, mengen zich in het gesprek. "Wat zo leuk is aan deze club, is dat er veel mensen zijn", zegt Antwan. "Meer keuze, hé, dat vinden wij belangrijk."

Ben jij het daar mee eens,

Cindy?

CINDY: Zeker, als er maar dertig koppels zijn, heb je het snel gehad.

NATASCHA: Als je elke dag een hamburger moet eten, word je dat ook gauw beu, hé.

Worden jullie nooit gehinderd door schaamte?

CINDY: Nee, dat gevoel kennen wij niet.

ANTWAN: Vroeger was Cindy wel jaloeers.

Cecile (in rode lingerie): 'Mijn man houdt van triootjes, ik rotsal de dames op de dansvloer, daarna gaan we met z'n drieën naar boven.'

CINDY: Zeg maar ziekelijk jaloeers.

Waarom doe je dit dan?

CINDY: Om die jaloezie te overwinnen. Ik wilde Antwan per se zien vrijen met een andere vrouw.

Zoals iemand met een spinnenfobie die een boksaal met spinnen vastpakt?

NATASCHA

'Er komen hier dames die het met zeven mannen op één avond doen'

CINDY: Precies. Noem het voor mijn part shocktherapie. En het heeft gewerkt, want ik ben volledig verlost van mijn jaloezie. In dit kader ben ik dus nooit meer jaloeers, maar Antwan moet in het dagelijkse leven natuurlijk niet stiekem vreemdgaan met een vrouw.

ANTWAN: Buiten onze bezoeken

aan de parenclubs doen wij niets met andere koppels. Dan heb je binnen de kortste keren hanties, dan wordt er toch al gauw iemand verliefd.

Welke kamer vinden jullie het spannendst?

ANTWAN: De spiegelkamer vinden we leuk en de orgiekamer is helemaal het einde: met heel veel mensen op één gigantisch bed. Het is op dat bed dat we meestal de nacht doorbrengen en 's morgens krijgen we nog een antbijtje ook.

Wordt er 's ochtends ook gevrijd?

ANTWAN: Sjeuge, de hele nacht door. Soms is het zo eeg dat ik denk: 'Ga verdorie toch eens slapen!'

Wordt er wel veilig gevroeën in parenclubs?

ANTWAN: Natuurlijk, anders speel je Russische roulette.

Een monogame relatie, zouden jullie daar ooit nog voor te vinden zijn?

CINDY: Dat is haast onmogelijk.
ANTWAN: Hellemal mee akkoord. Ik heb respect voor mensen die wel monogam zijn, maar dan moeten zij ook begrip opbrengen voor onze levensstijl. Ik wens niet veroordeeld te worden voor iets waar ik niemand kwaad mee doe. Nee, hier heb je pas echt het gevoel dat je leeft. Ik zou echt geen maanden zonder de parenclub kunnen, want dan word ik gek. Ik vrees dat er voor ons dus geen weg meer terug is. (lacht) **IJO SNIETS**

Antwan en Cindy: 'We zouden niet zonder een parenclub kunnen, want dan worden we gek.'

NOOIT TE WETEN KOMT UITSPOOK'

verkennde gesprekken. Op het eerste gezicht is Valérie een gewone, brave vrouw. Niets doet vermoeden dat ze zich weekend na weekend te buiten gaat aan wilde seksfeestjes in Frankrijk, Nederland en België. Maar dat beeld wordt bijgesteld wanneer ze begint te praten over haar escapades.

'Ik krijg niet genoeg van seks', licht ze haar nymfomane trekjes toe. 'We gaan vaak samen naar clubs en daarnaast houden we er nog andere seksrelaties op na. Hoe meer hoe liever. Je leeft tenslotte maar één keer.'

Is er soms iets te merken van jaloezie bij andere koppels?

VALÉRIE: O ja. Het is meermaals gebeurd dat een vrouw in tranen uitbarst terwijl ik met haar man vrij. Er zijn veel vrouwen die dat emotioneel niet aankunnen, maar ik behoor niet tot die categorie. Ik

VALÉRIE

'Als ik een man zie die me aanstaat, wil ik hem ter plekke bespringen'

ga volledig voor de vrije liefde, al vijftien jaar lang.

Weet jouw omgeving wat jij in de weekends uitspookt?

VALÉRIE: Nee, ik heb een dochter van achttentwintig en een kleinkind van drie. Ik mag er niet aan denken dat zij dit te weten komen. Het blijft een gevoelig onderwerp, hé.

Wat maakt parenclubs voor jou zo speciaal?

VALÉRIE: De vrijheid. Ik kan niet meer terecht in een gewone discotheek. Ik wil te allen tijde kunnen doen waar ik zin in heb en dat kan niet in de gewone etablissementen. Als ik een man zie die me aanstaat,

wil ik hem ter plekke bespringen. En dat doe ik dan ook. Probeer dat maar eens in een café, als zijn vrouw erbij staat. *(lacht)*

Waar trek jij de grens?

VALÉRIE: Eigenlijk zijn er voor mij weinig grenzen, het kan nooit heftig genoeg. Zelfs Acanthus is naar mijn mening nog te conservatief, te braaf. Ik zou overal seks willen hebben: in de eetruimte, op de dansvloer... Maar daarvoor worden we hier verzocht om ons naar de bovenverdieping te begeven. *(uitbater Luc zegt dat seks overal in het gebouw is toegelaten, maar dat het steeds minder gebeurt, nvdv)* Het liefst zou ik alle regels aan mijn laars lappen. Vaak stoot ik op de dooddoener: 'Je doet wat je wilt

Acanthus is de grootste parenclub in de Benelux. Bezoekers kunnen op het gelijkvloers eten en dansen. Op de eerste verdieping zijn de liefdeskamers.

met wie je wilt, maar écht intiem zijn, mag de vrouw enkel met haar eigen partner.' Nu, dat vind ik flauwekul. Echt, een man die me de hele avond staat op te vrijen en dan door een afspraak met zijn vrouw niet *all the way* met me wil gaan, kan ik wel slaan. *(lacht niet)*

KAMERS

Cecille (43, bediende) en haar man Stephane (45, handelaar) uit Duinkerke zijn er ondertussen bij komen zitten en het blijkt te klikken tussen de koppels. 'Ook ik ben biseksueel', zegt Cecille. 'En dat komt goed uit, want mijn man houdt van trio's met twee dames. Ik ronsel de vrouwen op de dansvloer en daarna trekken we samen

naar boven, zo gaat het meestal.' Later op de avond zal Valérie, die haar brave outfit zal omruilen voor een nietsverhullend speelpakje, inderdaad samen met Cecille en haar man de trap naar boven nemen.

Daar hebben de uitbaters kosten noch moeite gespaard om de vele kamers een eigen karakter te geven. In het 'hoerenkotje', inclusief rode tl-lampen, kunnen dames voor raamprostitutie spelen en in de *dark room* zie je geen hand voor ogen. Dus ook niet wie er aan je lichaam zit. De 'orgiekamer' biedt plaats aan ten minste tien vrijende koppels en in de 'spiegelkamer' beleef je volgens uitbater Luc Janssen 'honderd keer meer plezier'. Verder zijn er het 'cinemazaaltje', de *love tunnel* (die zich situeert onder de nok van het dak), het 'hemelbed' en de 'gynaecologestoel'.

Dé blikvanger is het 'kijkgatencamertje', een kubusvormige houten constructie waarin koppels het beste van zichzelf geven terwijl ze bekeken worden door verscheidene toeschouwers. Door middel van de ronde gaten op gordelhooft kunnen mannen meer dan alleen maar toeschouwen.

'Wij gebruiken die speciale kamertjes nooit', zeggen de West-Vlaamse Miranda (32, bediende) en Diederik (34, bouwvakker). 'En ▶

Uitbater Luc Janssen en zijn vrouw Anna verwelkomen Tanja Dexters al in hun club die er acte de présence gaf. 'Parenclubs zijn al lang niet meer marginaal', zegt Luc.